

hedshensynet for ringe til, at man ofrede det paa Grønland, at man ansatte en Fysikus, som fik Opsigt med Jordemoder- og og Lægevesenet og hele Sundhedsplejen. Det er saa meget mere nødvendigt, som naturligvis Befolkningens Sundhedsbegreber endnu ere meget primitive. Tilsynet med disse vigtige Forhold burde ganske sikkert ikke være en Biforretning for en Inspektør.

Der foreslaas i § 5, at det skal være muligt for Indenrigsministeren at indsætte Danske i Grønland, som have opholdt sig mindst et Aar deroppe, til Medlemmer af Raadet, dog ikke i et større Antal, end at de komme til at udgøre $\frac{1}{3}$ af Raadets samlede Medlemsantal. Det kan godt være, at der paa afsides Pladser i Grønland, hvor Grønlænderne have været holdt meget stærkt nede af de Danske, endnu neppe er en saadan Modenhed i Befolkningen, at de kunne helt undvære de Danskes Medvirkning i de kommunale Raad. Efter hvad forstandige og indsigtfulde Mænd have sagt mig, som nøje kende Forholdene deroppe, er det dog vist meget undtagelsesvis, at Grønlænderne ikke skulde være saa vidt modne, at de selv kunde forestaa Bestyrelsen af deres kommunale Sager; men vil man gaa til at indsætte Danske i Raadene, tror jeg, det vilde være rigtig, om man traf en Bestemmelse om, at de Danske, som af Grønlænderne selv bleve indstillede til at være Medlemmer af Kommunalraadet, fortrinnsvis skulde indsættes deri. Der er blevet mig fortalt et Eksempel paa, hvorledes det er mislykkedes for Grønlænderne at faa ind i et Forstanderskab en dansk Mand, som dog i Kraft af det ham betroede Embede maa siges at være fuldt ud kvalificeret dertil, og mange herhjemme i Danmark vide, at han har den største Interesse for Grønlændernes Anliggender. Jeg tænker paa Forholdene i Godthaab, hvor Forstanderskabet ønskede, at den daværende Seminarieforstander Schultz-Lorentzen, den Mand, som nu er Provst paa Grønland og staar i Spidsen for hele Kulturvesenet deroppe, skulde være ekstraordinært Medlem af Forstanderskabet. Da han var Seminarieforstander, men ikke Præst — hvad han vist for Resten havde været tidligere — i Godthaab, var han ikke selvskrevet Medlem af Forstanderskabet, men man ønskede hans Medvirkning indenfor Forstanderskabet paa Grund af hans store Indsigt i de grønlandske Forhold, hans overordentlig store og sikkert ogsaa af Grønlænderne stærkt skattede Interesse for Grønlændernes For-

hold. Inspektøren vilde imidlertid ikke give Tilladelse til, at nuværende Provst Schultz-Lorentzen blev Medlem af Forstanderskabet. Da der saaledes var Uenighed mellem Forstanderskabet og Inspektøren, gik Sagen til Indenrigsministeren, og denne resolverede eller udtalte — det er, saa vidt jeg husker, offentliggjort i Foraaet 1907 —, at man, det vil sige Indenrigsministeriet eller den kgl. grønlandske Handel, vilde finde det overensstemmende med den Tanke, som laa til Grund for de foreløbige Bestemmelser, at Lorentzen blev Medlem af Forstanderskabet. Da man havde faaet denne Meddelelse op til Grønland, ansøgte Forstanderskabet igen Inspektøren om, at Lorentzen maatte blive Medlem af Forstanderskabet. Men Inspektøren sagde Nej, og Schultz-Lorentzen blev ikke Medlem af Forstanderskabet. At noget saadant har kunnet passere — og det er blevet berettet mig fra en Kilde, som jeg har Grund til at anse for paalidelig —, forekommer mig at være et ret talende Vidnesbyrd om, at Forholdene bør ordnes saaledes, at de Danske, som Grønlænderne indstille til at blive kongevalgte eller ekstraordinære Medlemmer af Forstanderskaberne, ogsaa bør blive det, naar der ikke kan anføres noget aldeles bestemt og tvingende derimod.

I sidste Punktum af § 5, første Stykke, foreslaas det, at Raadet selv vælger sin Formand. Jeg kunde ønske, at man dertil føjede, at denne Formand skal være en Grønlænder, saa at man ikke risikerer, at Formanden for Kommuneraadene bliver en af de Danske. Thi det kunde let føre til, at de Danske toge hele Ledelsen i Kommuneraadene, som de ofte hidtil have taget hele Ledelsen i Forstanderskaberne. For Resten maa jeg sige, at det er et meget stort Hensyn til dansk Repræsentation, naar $\frac{1}{3}$ af Kommuneraadets Medlemmer kunne være Danske. Jeg betvivler, at en Trediedel af Forstanderskabernes Medlemmer nu ere Danske, og det vilde dog ikke være noget Fremskridt at forhøje Antallet af de danske Medlemmer i Raadene, naar vi gaa over fra Forstanderskaber til Kommuneraad.

I § 6 staar der, at Kommuneraadet administrerer Kommunens Midler under Inspektørens Tilsyn og dels anvender dem til Hjælp for Personer, der ere ude af Stand til at forsørge sig selv, dels yder Støtte til saadanne Formaal, hvis Fremme er til fælles Gavn for Kommunens Beboere. Jeg vil udtale det Haab, at, hvis man gennemfører denne Bestemmelse uforandret,